

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2001305
van 6 februari 2012

Opposant: **MARIE (Société par Actions Simplifiée)**
13/15, rue du Pont des Halles
94150 Rungis
Frankrijk

Gemachtigde: **Bureau Gevers S.A.**
Holidaystraat 5
1831 Diegem
België

Ingeroepen recht: **Europese inschrijving 3992237**
MARIE

tegen

Verweerder: **Brookland Special Products B.V.**
Burg vd Willigenlaan 60
2132 TW Hoofddorp
Nederland

Gemachtigde: **Zacco Netherlands B.V.**
Nachtwachtlaan 20
1058 EA Amsterdam
Nederland

Betwiste merk: **Benelux depot 1126690**
PainMarie

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 11 januari 2007 heeft verweerder een Benelux merkaanvraag van het woordmerk PainMarie ingediend ter onderscheiding van waren in klasse 30. Deze aanvraag is onder nummer 1126690 in behandeling genomen en gepubliceerd op 16 januari 2007.

2. Op 30 maart 2007 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van deze merkaanvraag. De oppositie was oorspronkelijk gebaseerd op de volgende eerdere inschrijvingen:

- Gemeenschapsmerkinschrijving 3181179, ingediend op 15 april 2003 en ingeschreven op 17 maart 2009 ter onderscheiding van waren en diensten in de klassen 29, 30, 38, 39 en 43 van het gecombineerde woord-/beeldmerk:

- Gemeenschapsmerkinschrijving 3992237, ingediend op 2 augustus 2004 en ingeschreven op 4 juli 2007 ter onderscheiding van waren en diensten in de klassen 29, 30, 31 en 43 van het zuivere woordmerk MARIE.

3. Gedurende de procedure heeft opposant aangegeven zich niet meer te willen baseren op het ingeroepen gemeenschapsmerk met nummer 3181179. Tevens is gedurende het verloop van deze oppositie de naam van opposant gewijzigd, welke wijziging is aangetekend in het register. Uit dit register blijkt dus dat opposant daadwerkelijk de houder is van de ingeroepen inschrijvingen.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van de betwiste aanvraag en gebaseerd op alle waren en diensten in de klassen 29, 30 en 43 van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie was voorlopig ontvankelijk, hetgeen ter kennis is gebracht van partijen op 11 april 2007. Aangezien de gegevens van de opposant zoals ingevuld op de formulieren niet overeen kwamen met de gegevens van de houder in het register van Gemeenschapsmerkinschrijving 3181179, heeft opposant een termijn van twee weken gekregen om aan te tonen dat een verzoek tot naamswijziging of overdracht werd ingediend bij het BHIM. Tevens waren beide ingeroepen rechten nog niet ingeschreven, waardoor de procedure ambtshalve werd opgeschort voor de duur van de inschrijvingsprocedure.

8. Op 19 en 24 april 2007 heeft opposant stukken ingediend waaruit bleek dat een verzoek tot naamswijziging was ingediend. Tevens diende opposant op 30 april 2007 de bevestiging van het BHIM in dat de naamswijziging ondertussen was doorgevoerd.
9. Naar aanleiding van deze stukken heeft het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna "het Bureau") de oppositie definitief ontvankelijk verklaard bij schrijven van 22 mei 2007.
10. Opposant informeert het Bureau op 3 oktober 2008 de oppositie niet meer te willen baseren op het ingeroepen gecombineerde woord-/beeldmerk (E3181179).
11. In het licht van dit verzoek en aangezien het ingeroepen recht E 3992237 op 4 juli 2007 werd ingeschreven, heeft het Bureau de partijen op 7 oktober 2008 medegedeeld dat de ambtshalve opschorting werd opgeheven en de *cooling-off* begon.
12. Door meerdere gezamenlijke verzoeken tot opschorting van de procedure is de contradictoire fase aangevangen op 8 februari 2011. Het Bureau heeft op 9 februari 2011 de mededeling van aanvang van de procedure aan partijen gezonden, waarbij aan opposant een termijn is gegeven tot en met 9 april 2011 om de oppositie met argumenten en eventuele stukken te onderbouwen.
13. Op 16 februari 2011 heeft verweerder Zacco Netherlands B.V. als nieuwe gemachtigde aangesteld. Deze wijziging van gemachtigde werd aan partijen bevestigd op 22 februari 2011.
14. Opposant diende op 8 april 2011 argumenten in. Aangezien deze argumenten niet in tweevoud werden ingediend, heeft het Bureau op 13 april 2011 opposant verzocht om een tweede identiek exemplaar van de argumenten in te dienen met een termijn tot en met 13 juni 2011.
15. Het gevraagde tweede exemplaar van de argumenten werd op 22 april 2011 door opposant ingediend en op 28 april 2011 doorgezonden aan verweerder. Verweerder is daarbij een termijn tot en met 28 juni 2011 gegeven om hierop te reageren.
16. Verweerder heeft op 28 juni 2011 zijn reactie ingediend, dewelke door het Bureau op 30 juni 2011 aan opposant is gestuurd.
17. Elke partij heeft haar opmerkingen ingediend binnen de door het Bureau gestelde termijnen.
18. Het Bureau is van mening dat het over voldoende gegevens beschikt om over de oppositie te kunnen beslissen.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

19. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten van de merken in kwestie.

A. Argumenten van opposant

20. Onder verwijzing naar Europese rechtspraak onderstreept opposant dat wanneer een merk volledig bestaat uit een ander merk, waaraan een woord is toegevoegd, dat normaal gezien een aanwijzing is dat er overeenstemming bestaat.

21. Op visueel vlak meent opposant dat het eerste woord van het bestreden teken beschrijvend is en dus het element MARIE in het betwiste teken dominant is. Dit element is identiek aan het ingeroepen recht, waardoor er naar oordeel van opposant sprake is van een zeer hoge mate van overeenstemming.

22. Op auditief vlak is er volgens opposant sprake van een sterk overeenstemmende totaalindruk omdat het bestanddeel MARIE in merk en teken identiek wordt uitgesproken.

23. Aangezien beide tekens naar dezelfde voornaam verwijzen, bestaat er een sterke begripsmatige overeenstemming, aldus nog opposant.

24. Met betrekking tot de waren en diensten stelt opposant dat de waren in klasse 30 identiek zijn.

25. Er zijn volgens opposant geen redenen om aan te nemen dat de gemiddelde consument in onderhavig geval een bijzonder aandachtsniveau zou hebben.

26. Op grond van het voorgaande verzoekt opposant het Bureau de oppositie geheel toe te wijzen en de inschrijving van het betwiste teken te weigeren.

B. Reactie van verweerder

27. Verweerder meent dat de oppositie dient te worden afgewezen omdat de merken in kwestie vanuit merkenrechtelijk oogpunt onvoldoende overeenstemmen om te kunnen spreken van gevaar voor verwarring. Immers is de naam MARIE een veel voorkomende voornaam, waardoor deze door het publiek niet als zeer onderscheidend zal worden opgevat en de aandacht zal dan ook meer uitgaan naar de verschillen, aldus nog verweerder.

28. Verweerder verwijst ook naar het veelvuldig voorkomen van de term "MARIE" in merkregistraties voor de klassen 29 en 30, hetgeen volgens hem wederom een indicatie is dat het onderscheidend vermogen ervan beperkt is. Ter ondersteuning dient hij een lijst met merken waarin MARIE of MARY voorkomt.

29. In relatie tot de waren in de klassen 29 en 30 is "MARIE" volgens verweerder een gebruikelijke, beschrijvende term ter aanduiding van "bitter", het kruid majoraan en een bereidingswijze "au bain marie". Daarnaast zijn er talloze recepten "Marie" genaamd.

30. Aangezien het eerste deel van merken meer aandacht krijgt van het publiek, dient volgens verweerder het bestanddeel PAIN wel degelijk een rol te worden toegekend in de vergelijking. Gezien de verschillende lengte, de beperkte fonetische overeenstemming en het zwak onderscheidend vermogen van "MARIE" verschillen naar oordeel van verweerder de tekens voldoende om gevaar voor verwarring te voorkomen.

31. Tevens stelt verweerder nog dat het teken niet zal gesplitst worden, maar door het publiek als een geheel zal worden gezien, waardoor PAIN niet genegeerd kan worden in de vergelijking.

32. Ten slotte stelt verweerder nog dat in de voedingsmiddelenbranche het publiek veelal zelf de gewenste producten in de winkel zoekt en pakt, waardoor de visuele herkenning van de merken de boventoon voert. Deze indruk is tussen merk en teken geheel anders vanwege de lengte en het voorvoegsel.

33. Verweerder verwijst ook nog naar een in zijn ogen vergelijkbare oppositiebeslissing van het BHIM.

34. Op grond van het voorgaande verzoekt verweerder de oppositie af te wijzen en de opposant te veroordelen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1. Verwarringsgevaar

35. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand volgende op de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

36. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

37. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren en diensten

38. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

39. Bij vergelijking van de waren en diensten van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

40. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Kl 29 Vlees, vis, gevogelte en wild; vleesextracten; geconserveerde, gedroogde en gekookte vruchten en groenten; geleien, jams, vruchtensausen; eieren, melk en melkproducten; eetbare oliën en vetten; bereide maaltijden op basis van het voornoemde.	
Kl 30 Koffie, thee, cacao, suiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren, consumptie-ijs; honing, melassestroop; gist, rijsmiddelen; zout, mosterd; azijn, kruidensausen; specerijen; ijs; bereide maaltijden op basis van het voornoemde.	Kl 30 Meel- en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren.
Kl 43 Restauratie, bars, cateringdiensten, hotelwezen; snackbardiensten; advisering op culinair gebied.	

41. De waren in klasse 30 van het bestreden teken komen *expressis verbis* voor in de warenlijst van het ingeroepen recht en zijn derhalve identiek.

Vergelijking van de tekens

42. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997).

43. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

44. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
MARIE	PainMarie

45. Volgens de rechtspraak is het mogelijk dat, wanneer een samengesteld merk bestaat uit de nevenschikking van een element en een ander merk, laatstgenoemd merk een zelfstandige onderscheidende plaats behoudt in het samengestelde merk, zelfs wanneer het niet het dominerende bestanddeel van het samengestelde merk vormt. In een dergelijk geval kunnen het samengestelde merk en dit andere merk worden geacht overeen te stemmen (GEU, Barbara Becker, T-212/07, 2 december 2008 en GEU, Life Blog, T-460/07, 20 januari 2010).

Begripsmatige vergelijking

46. Merk en teken delen de van origine Franse voornaam "MARIE". Met uitzondering van de staande uitdrukking "Au bain Marie", is naar oordeel van het Bureau de betekenis die verweerder aan het woord "Marie" toedicht onvoldoende bekend bij het in aanmerking komend publiek. Het verband tussen de staande uitdrukking en het losse woord "Marie" is bovendien onvoldoende dat dit publiek dit met elkaar in verband zal brengen.

47. In het bestreden teken wordt dit voorafgegaan voor het Franse woord voor brood, te weten "pain".

48. Het publiek zal over het algemeen een beschrijvend bestanddeel van een samengesteld merk niet beschouwen als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk (zie GEU, Biker Miles, T-385/03, 7 juli 2005). De term die beide tekens gemeenschappelijk hebben is weliswaar een veel voorkomende voornaam in het Franse taalgebied van de Benelux, maar is niet beschrijvend voor de aangeduide waren en diensten. Het eerste gedeelte van het bestreden teken is daarentegen wel volledig beschrijvend en niet onderscheidend voor de aangeduide waren, daar deze alle betrekking hebben op brood. Het betreft hier een woord uit de Franse taal dat tot de basiskennis behoort van het Beneluxpubliek, daar het één van de eerste woorden is die men leert op school, dan wel als men op reis vertrekt naar Frankrijk. Deze term zal dan ook door het in aanmerking komend publiek onmiddellijk als beschrijvend worden begrepen. Aldus is het dominante element van het bestreden teken het wordelement "MARIE".

49. Hoewel merk en teken eenzelfde voornaam delen, heeft deze geen vaststaande betekenis en hebben de tekens in hun geheel geen vaststaande begripsmatige inhoud, waardoor een begripsmatige vergelijking voor de verdere beoordeling van deze oppositie geen rol speelt.

Visuele vergelijking

50. Het ingeroepen recht is een zuiver woordmerk, bestaande uit een woord van vijf letters MARIE.

51. Het bestreden teken is eveneens een zuiver woordmerk, dat gezien het gebruik van de twee hoofdletters uit twee woorden van respectievelijk vier en vijf letters bestaat, te weten "Pain" en "Marie".

52. In tegenstelling tot wat verweerder poneert (zie supra, punt 30), stelt de rechtspraak niet dat het eerste deel van een merk altijd de meeste aandacht krijgt, maar wel dat de consument in het algemeen meer belang zal hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004; PAM-PIM'S BABY-PROP, T-133/05, 7 september 2006). In casu dient opgemerkt dat het eerste deel van het bestreden teken beschrijvend en niet onderscheidend is voor de aangeduide waren, bovendien wordt er door het gebruik van de hoofdletters in het teken een duidelijk visueel onderscheid gemaakt tussen de twee bestanddelen "Pain" en "Marie" waardoor op visueel vlak in onderhavig geval het bestanddeel "Marie" veeleer de aandacht zal trekken en als dominerend element van het bestreden teken zal worden opgevat.

53. Het ingeroepen recht komt aldus volledig terug als dominante bestanddeel van het teken van verweerder, waarin het een zelfstandige onderscheidende plaats inneemt.

54. De tekens zijn in visueel opzicht sterk overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

55. Zoals hiervoor bij de visuele vergelijking reeds gesteld, bestaat het ingeroepen recht uit het woord "MARIE" en het teken uit de woorden "Pain" en "Marie".

56. Het ingeroepen recht heeft twee lettergrepen en het bestreden teken heeft er drie. Echter dient ook hier rekening te worden gehouden met het beschrijvende en niet onderscheidende karakter van het eerste woordbestanddeel. Het ingeroepen recht is auditief identiek aan het dominante element van het teken van verweerder en neemt daarin een zelfstandige onderscheidende plaats in.

57. De tekens zijn op auditief vlak sterk overeenstemmend.

Conclusie

58. De totaalindruk van de tekens is zowel op visueel als op auditief vlak sterk overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde, daar de tekens geen vaststaande betekenis hebben.

A.2. Globale beoordeling

59. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

60. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd). De totaalindruk van de tekens is sterk overeenstemmend. Daarenboven zijn de waren van het betwiste teken identiek aan de waren van het ingeroepen recht.

61. De beoordeling van de overeenstemming tussen twee merken dient te berusten op de totaalindruk die door de betrokken merken wordt opgeroepen, waarbij in het bijzonder rekening moet

worden gehouden met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds aangehaald).

62. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naargelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). De waren in kwestie betreffen gebruikelijke consumptiegoederen, gericht op een breed publiek en waarvoor geen grote financiële inspanningen zijn vereist. Voor de beoordeling van de onderhavige oppositie dient aldus uitgegaan te worden van een gemiddeld aandachtsniveau.

63. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren en diensten in kwestie. Bekendheid werd niet ingeroepen.

64. Gezien de sterke mate van overeenstemming van de tekens, alsook de identiteit van de waren, en mede in het licht van de onderliggende samenhang tussen beide, alsook het normaal onderscheidend vermogen van het ingeroepen recht, is het Bureau van oordeel dat het publiek kan menen dat de waren afkomstig zijn van dezelfde, dan wel economisch verbonden ondernemingen.

B. Overige factoren

65. Inzake het argument van verweerder betreffende het veelvuldig voorkomen van de term "MARIE" in merkregistraties in de klassen 29 en 30 (zie supra, punt 28), dient opgemerkt te worden dat weliswaar niet volledig uitgesloten is dat in bepaalde gevallen de coëxistentie van oudere merken op de markt het vastgestelde gevaar van verwarring tussen twee conflicterende merken vermindert, maar hiermee kan slechts rekening worden gehouden indien de verweerder ten minste in de loop van de procedure, genoegzaam heeft aangetoond dat deze coëxistentie erop berust dat bij het relevante publiek geen sprake is van gevaar van verwarring tussen de oudere merken waarop de verweerder zich beroept en het oudere merk van de opposant waarop die oppositie gebaseerd is, en onder het voorbehoud dat de betrokken oudere merken en de conflicterende merken identiek zijn (zie in die zin GUE, Grupo Sada, T-31/03, 11 mei 2005 en Life Blog, T-460/07, 20 januari 2010). In casu heeft verweerder ter ondersteuning van zijn argument enkel een lijst aangevoerd met verschillende merken. Deze informatie is ontoereikend om aan te tonen dat het gevaar van verwarring tussen de conflicterende merken is verminderd en, a fortiori, dat dit niet meer bestaat.

66. Voor wat betreft de verwijzing van verweerder naar een uitspraak van het BHIM in een naar zijn mening gelijkaardige oppositie (zie supra, punt 33), wijst het Bureau erop dat het niet gebonden is aan uitspraken van andere instanties in al dan niet gelijkaardige zaken. Het Bureau dient een zelfstandige beslissing te nemen op basis van de in de Benelux geldende wetgeving en rechtspraak (zie in die zin ook GEU, T-353/04, CURON, 13 februari 2007).

67. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling in de gemaakte kosten (zie supra, punt 34). Er is enkel voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

68. Het Bureau concludeert dat er sprake is van gevaar voor verwarring.

IV. BESLUIT

69. De oppositie met nummer 2001305 wordt toegewezen.

70. Het Benelux depot met nummer 1126690 wordt niet ingeschreven.

71. De verweerder is 1.000 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 uitvoeringsreglement, aangezien de oppositie geheel toegewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 6 februari 2012

Diter Wuytens

Saskia Smits

Willy Neys

(rapporteur)

Administratieve behandelaar: Raphaëlle Gérard